

IN MEMORIAM

MAG. MARIO KOCIJANČIČ (1928–2010)

Čeprav sva drugovala skoraj desetletje, sva se поблиže spoznala šele tistega večera, ko sva se z 10. Pintarjevih dnevov pozno ponoči vračala iz Velenja v Ljubljano in lovila minute, da ne bi zamudil svojega zadnjega vlaka v Kranj.

V tistem večeru sem izvedela, da si zaradi očetove službe hodil v različne šole in v skoraj vseh večjih krajih nekdanje Jugoslavije, najdlje pa v Sarajevu, na katerega si bil zelo navezan, in kar me je do konca pretreslo, da materine ljubezni nisi poznal, ker ti je umrla pri tvojih štirih letih, z mačeho pa se nista razumela.

Sledil si svoji želji pomagati ljudem in kljub težkim družinskim in finančnim razmeram izbral študij medicine v Ljubljani, ga uspešno zaključil in nadgradil še z magisterijem in specializacijo medicine dela, prometa in športa.

Še v jeseni življenja si ostal zvest svoji poklicni poti in si kot športni zdravnik Nogometnega kluba Triglav Kranj vsako nedeljo sedel na klopi, saj so tekme postale tvoja stalnica, ti pa legenda NK Triglava, ki te je poimenoval *naš Mario*.

Ob študiju, poklicnem delu v ambulanti in v športnem društvu ter družini pa si vedno našel čas za svojo največjo ljubezen – za zgodovino

medicine. Čeprav nisi bil ustanovni član Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije, pa si bil kasneje njegov dolgoletni predsednik, najzvestejši obiskovalec vseh njegovih strokovnih sestankov in aktivni udeleženec skoraj vseh Pintarjevih dnevov. Za to tvojo neizmerno ljubezen do zgodovine medicine ti je na 10. Pintarjevih dnevih leta 2008, ko si praznoval tudi svoj visoki življenjski jubilej, Društvo podelilo priznanje za neumorno delo na področju zgodovine medicine. Prav tako si od nekdanj hrepenel po mednarodnem povezovanju slovenskih zgodovinarjev medicine, zato si se pridružil mednarodnemu združenju *International society for the History of medicine* in se udeleževal njihovih mednarodnih kongresov. Mamina domovina, nekdanja Čehoslovaška, te je nagovarjala, da si se povezoval s tamkajšnjimi zgodovinarji medicine in zahajal tudi na njihove kongrese.

Do zadnjega si bil aktiven na področju zgodovine medicine, ne samo doma, ampak tudi v tujini. Najljubši ti je bil *Znanstveni skup Rijeka i Riječani u medicinskoj povjesnici*, ker je bilo to tudi prijateljsko snidenje s kolegi iz cele Hrvaške in ne samo predstavitev neke nove in zanimive teme iz tvojega bogatega spektra ljubiteljskega raziskovanja zgodovine medicine. Še posebej ti je bilo pomembno preučevanje vezi med nekdanjimi jugoslovanskimi republikami, predvsem med Bosno in Hrvaško.

Letos je tvoj stol v predavalnici Reški univerzi ostal prazen, odšel si, nam pa v spominu ostajaš kot človek širokega opusa, znanja in védenja

Duša Fischinger, prof.
Tajnica ZDZZKS